

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 113

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 februarie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 17 din 16 ianuarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2006 privind stabilirea modalităților de evaluare a pagubelor produse vegetației forestiere din păduri și din afara acestora.....	2-4		
Decizia nr. 24 din 21 ianuarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.....	5-7		
ORDONANTE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
6. — Ordonanță de urgență privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor ce decurg din calitatea de acționar al statului la Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. și la Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș și pentru modificarea unor acte normative.....	7-8		
76. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 69/2012 privind stabilirea încălcărilor prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului, ale Regulamentului (CE) nr. 1.072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri, ale Regulamentului (CE) nr. 1.073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006 și ale Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, precum și a sancțiunilor și măsurilor aplicabile în cazul constatării acestor încălcări.....		82.	9-10
		83.	11-12
		84.	13
			13-15
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ			
		271.	15-16
★			
			16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 17**

din 16 ianuarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2006 privind stabilirea modalităților de evaluare a pagubelor produse vegetației forestiere din păduri și din afara acestora

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2006 privind stabilirea modalităților de evaluare a pagubelor produse vegetației forestiere din păduri și din afara acestora, excepție ridicată de Farkas Maria în Dosarul nr. 13.646/320/2012 al Judecătoriei Târgu Mureș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 718D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie. Totodată, arată că sancțiunile sunt aplicabile atunci când proprietarii pădurilor nu asigură administrarea corespunzătoare a acestora, măsurile instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2006 corespund necesității îndeplinirii obiectivelor *Planului de acțiune forestier al Uniunii Europene*, plan care vizează instituirea unui cadru coerent referitor la inițiativele pentru păduri la nivelul Uniunii Europene, fiind un instrument de coordonare a acțiunilor europene și a politicilor forestiere ale statelor membre ale Uniunii Europene.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 13.646/320/2012, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2006 privind stabilirea modalităților de evaluare a pagubelor produse vegetației forestiere din păduri și din afara acestora**, excepție ridicată de Farkas Maria într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții prevăzute de reglementările legale în materie silvică.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că dreptul de proprietate nu este garantat și ocrotit de lege, în măsura în care o administrare necorespunzătoare a proprietății private poate avea ca efect obligarea persoanei care are în proprietate un teren cu destinație forestieră la plata unor despăgubiri către o altă entitate (respectiv Ministerul Mediului și Pădurilor, prin autoritățile subordonate), fără niciun fel de contraprestație, fără ca sancțiunea să fie justificată prin crearea unui prejudiciu unei autorități sau instituții ale statului și fără ca proprietarul să fie vinovat, în mod direct, de producerea prejudiciului.

Totodată, consideră că textul criticat este contrar și dispozițiilor constituționale ale art. 56 alin. (2), deoarece nu se poate vorbi de o justă așezare a sarcinilor fiscale în condițiile în care proprietarul unui teren cu destinație forestieră este ținut să despăgubească o autoritate publică, neproprietară asupra acestuia și neprejudiciată în urma tăierii arborilor, întrucât nu a încheiat la timp o „convenție” pentru administrarea și asigurarea serviciilor silvice, respectiv paza pădurii, cu entitatea competentă.

Judecătoria Târgu Mureș opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care arată că limitele și conținutul dreptului de proprietate sunt stabilite în condițiile legii, or, impunerea unor limitări ale acestui drept nu este de natură să încalce prevederile constituționale, în măsura în care sunt respectate cerințele referitoare la proporționalitate, iar obligația impusă de textul criticat respectă prevederile art. 53 din Constituție. Totodată, art. 44 alin. (7) din Constituție stabilește că „*Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.*”

De asemenea, arată că instituirea obligației de despăgubire în sarcina proprietarilor de terenuri forestiere unde s-au descoperit pagube și nu este încheiată o asigurare nu contravine echității fiscale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale. În acest sens arată că prevederile criticate, precum și celelalte acte normative în materie forestieră reglementează obligativitatea administrării și asigurării serviciilor silvice la toate pădurile, indiferent de forma de proprietate, prin ocoale silvice de interes public. Calitatea pe care o are statul, aceea de reprezentant al societății interesate în ocrotirea fondului forestier și asigurarea echilibrului ecologic, justifică o astfel de reglementare, care este adoptată tocmai în aplicarea dispozițiilor constituționale și nu instituie plata vreunei taxe sau vreunui impozit.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2006 privind stabilirea modalităților de evaluare a pagubelor produse vegetației forestiere din păduri și din afara acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 15 noiembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 6 aprilie 2007.

Dispozițiile criticate au următorul cuprins: „(5) *Contravaloarea pagubelor constatate potrivit alin. (4) se determină în condițiile art. 3, 4 sau 5, după caz, și se suportă în cuantum de 50% de către proprietarii pădurilor private care nu asigură administrarea pădurii/serviciile silvice și în cuantum de 100% de către unitățile administrativ-teritoriale care nu asigură administrarea pădurii/serviciile silvice.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi legale sunt invocate dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (2) referitor la dreptul de proprietate privată și art. 56 alin. (2) privind așezarea justă a sarcinilor fiscale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Dispozițiile criticate au mai format obiectul excepției de neconstituționalitate, raportat la critici și prevederi constituționale identice, sens în care este Decizia nr. 492 din 21 noiembrie 2013 (nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, dar publicată ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 22 ianuarie 2014), prin care Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, prilej cu care a reținut, în principal, următoarele:

1. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2006 a fost adoptată ca urmare a necesității îndeplinirii obiectivelor *Planului de acțiune forestier al Uniunii Europene (2007—2011)*, plan care vizează instituirea unui cadru coerent referitor la inițiativele pentru păduri la nivelul Uniunii Europene, fiind un instrument de coordonare a acțiunilor europene și a politicilor forestiere ale statelor membre ale Uniunii Europene.

Din analiza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2006 privind stabilirea modalităților de evaluare a pagubelor produse vegetației forestiere din păduri și din afara acestora, rezultă că există obligația proprietarilor de păduri, indiferent de forma de proprietate, de a asigura administrarea și serviciile silvice prin încheierea unui contract. Această obligație are natura unei obligații *propter rem*, fiind instituită în considerarea naturii bunului — pădurile, vegetația forestieră și fondul forestier, în general, constituindu-se în bunuri de interes public.

2. În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor art. 44 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că aceasta nu poate fi reținută pentru motivele arătate în continuare.

2.1. Sumele calculate în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2006, respectiv contravaloarea pagubelor, nu se transferă în proprietatea unei alte „entități (respectiv Ministerul Mediului și Pădurilor, prin autoritățile subordonate)”, ci se fac venit la Fondul de conservare și regenerare a pădurilor/Fondul de ameliorare a fondului funciar, după caz. În situația în care se constată pagube în păduri sau în vegetația forestieră pentru care nu sunt asigurate administrarea/serviciile silvice în condițiile legii, sumele care se determină ca despăgubiri se fac venit la Fondul de ameliorare a fondului funciar, constituit în temeiul art. 92 alin. (4) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și care se află la dispoziția ministerului de resort, și se virează ocolului silvic cu care proprietarul încheie ulterior contract de administrare/servicii silvice, potrivit art. 8 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2006, astfel cum este și în speța de față.

2.2. Exercițiul prerogativelor dreptului de proprietate nu poate fi absolutizat decât făcând abstracție de prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit căroră „*Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege*”, precum și de cele ale art. 136 alin. (5), care consacră caracterul inviolabil al proprietății private, „*în condițiile legii organice*”. Ca atare, potrivit acestor dispoziții, legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat.

Potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (7) din Constituție, „*Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului*”. În aplicarea acestor dispoziții, Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 27 martie 2008, cu modificările și completările ulterioare, prevede în cuprinsul titlurilor II și III reguli stricte cu privire la obligațiile proprietarului de fond forestier, indiferent de forma de proprietate, referitoare la obligația de respectare a regimului silvic și a regulilor privind protecția mediului, a amenajamentelor silvice, precum și alte obligații.

2.3. În acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia legiuitorul poate aprecia în funcție de nevoia reală a comunității măsurile de limitare a exercițiului dreptului de proprietate (Hotărârea din 21 februarie 1986, pronunțată în Cauza *James și alții împotriva Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei*, paragraful 46), privirea de proprietate fiind permisă în măsura în care aceasta urmărește un scop legitim de utilitate publică (Hotărârea din 6 decembrie 2001, pronunțată în Cauza *Tsironis împotriva Greciei*, paragrafele 38—39). Noțiunea de „utilitate publică” este amplă prin natura sa, astfel încât legiuitorul dispune de o largă latitudine pentru a duce o politică economică și socială, instanța europeană respectând modalitatea în care el concepe imperativele utilității publice, însă mai puțin atunci când o prevedere se dovedește în mod evident lipsită de orice temeiuri justificatoare. În ce privește marja de apreciere a ceea ce poate fi considerat „interes public”, din jurisprudența aceleiași instanțe se desprinde ideea că aceasta

trebuie să fie una flexibilă (Cauza *James și alții împotriva Regatului Unit al Marii Britanii și al Irlandei*, paragrafele 38—45).

2.4. Potrivit prevederilor Legii nr. 46/2008 — Codul silvic, *totalitatea pădurilor, a terenurilor destinate împăduririi, a celor care servesc nevoilor de cultură, producție sau administrație silvică, a iazurilor, a albiilor pâraielor, a altor terenuri cu destinație forestieră și neproductive, cuprinse în amenajamente silvice la data de 1 ianuarie 1990 sau incluse în acestea ulterior, în condițiile legii, constituie, indiferent de natura dreptului de proprietate, fondul forestier național* [art. 1 alin. (1)], care este, după caz, *proprietate publică sau privată și constituie bun de interes național* [art. 3 alin. (1)] și *sunt obligatorii administrarea, precum și asigurarea serviciilor silvice* [art. 10 alin. (1)].

Având în vedere faptul că pădurea constituie un bun de interes național, legiuitorul a reglementat un cadru legislativ strict în privința conținutului dreptului de proprietate asupra acesteia. Referitor la atributul de folosință, acest cadru legal are în vedere administrarea pădurii și asigurării serviciilor silvice prin ocoale silvice pe bază de contract [art. 10 alin. (1) și (3) din Codul silvic] și, în mod evident, aplicarea regimului silvic cu toate obligațiile pe care acesta le presupune [art. 6 alin. (1) din Codul silvic]. Rezultă că legiuitorul a înțeles să stabilească în acest fel conținutul dreptului de proprietate asupra pădurii/fondului forestier, sub aspectul atributului de folosință, tocmai în aplicarea art. 44 alin. (1) și (7) din Constituție.

Din cele expuse mai sus rezultă că dreptul de proprietate asupra pădurii — care constituie un bun în sensul art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale — este supus unei reglementări stricte din partea statului. O atare reglementare este justificată, fiind proporțională cu scopul legitim urmărit, și anume asigurarea gestionării durabile a pădurilor, prin care legiuitorul a dorit, pe de o parte, ca proprietarul să continue politica în materie forestieră începută înainte de punerea în posesia proprietarilor, persoane fizice și juridice, a terenurilor forestiere, în temeiul legilor funciare, respectiv executarea lucrărilor tehnice silvice conform amenajamentelor silvice și reglementărilor impuse de regimul silvic, iar, pe de altă parte, să asigure cadrul legal pentru realizarea sarcinilor referitoare la protecția mediului.

Ca atare, măsurile instituite de prevederile legale nu echivalează cu o sarcină asupra proprietății, ci sunt obligații

impuse proprietarului în considerarea bunului pentru a se asigura gestionarea durabilă a pădurilor/fondului forestier. Raportat la scopul legitim urmărit, Curtea constată că regimul special de reglementare a atributului de folosință, inclusiv sub aspectul obligației care incumbă proprietarilor de a încheia contractul de administrare/servicii silvice, este adecvată, necesară și proporțională, respectând un just echilibru între interesele generale ale societății și cele particulare ale titularilor dreptului de proprietate.

2.5. Sancțiunea contravențională, precum și plata contravalorii pagubelor produse fondului forestier sunt o consecință a nerespectării prevederilor legale referitoare la obligativitatea unei administrări corespunzătoare a proprietății asupra pădurii, indiferent de forma de proprietate. Astfel, titularul dreptului de proprietate asupra pădurii este cel care suportă atât riscul pieririi bunului în ipoteza/limitele prevăzute de lege, potrivit principiului *res perit domino*, cât și contravaloarea pagubelor constatate sau, după caz, o parte din contravaloarea acestora, tocmai datorită nerespectării de către acesta a dispozițiilor legale incidente.

Așadar, prevederile criticate nu încalcă dispozițiile constituționale referitoare la dreptul de proprietate, ci, dimpotrivă, prin adoptarea acestora, legiuitorul a stabilit anumite măsuri suplimentare pentru protejarea și conservarea pădurilor, precum și regenerarea vegetației forestiere din păduri și din afara acestora, cum sunt, în speța de față, cele referitoare la obligarea unei administrări corespunzătoare a fondului forestier, indiferent de titularii dreptului de proprietate.

3. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 56 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză, întrucât sumele care se determină ca despăgubiri nu reprezintă o sarcină fiscală, în sensul de impozite sau taxe ce se fac venit la bugetul de stat, ci sunt sume încasate cu titlu de despăgubiri și se fac venit la Fondul de ameliorare a fondului funciar.

II. Față de cele prezentate mai sus, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2006 privind stabilirea modalităților de evaluare a pagubelor produse vegetației forestiere din păduri și din afara acestora urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Farkas Maria în Dosarul nr. 13.646/320/2012 al Judecătoriei Târgu Mureș și constată că dispozițiile art. 8 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85/2006 privind stabilirea modalităților de evaluare a pagubelor produse vegetației forestiere din păduri și din afara acestora sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Târgu Mureș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 16 ianuarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 24

din 21 ianuarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2
din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Vlad Opran în Dosarul nr. 62/227/2013 al Judecătorei Fălticeni și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 544D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că la dosar partea Societatea de Vânătoare „Bucovina” Suceava a depus note scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca nefondată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 august 2013, pronunțată în Dosarul nr. 62/227/2013, **Judecătoria Fălticeni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.**

Excepție a fost ridicată de Vlad Opran într-o cauză având ca obiect o plângere împotriva ordonanțelor procurorului de neprimire în judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că „lipsa de claritate a legii împiedică liberul acces la justiție. Dreptul de acces la o instanță, așa cum a fost analizat, interpretat și explicat de nenumărate ori de Curtea Europeană a Drepturilor Omului nu este unul absolut. Prin urmare, acesta poate fi limitat, însă restricțiile impuse exercițiului acestui drept trebuie să urmărească un scop legitim și să nu afecteze substanța însăși a dreptului, iar mijloacele alese trebuie să fie proporționale în raport cu scopurile urmărite prin restrângerea dreptului.

Textul criticat nu poate fi privit izolat, mai ales că în corpul normei se face trimitere la art. 277, dar și la primul alineat al art. 278¹ din Codul de procedură penală, iar impactul asupra dreptului de acces liber la justiție trebuie evaluat pe ansamblul setului de norme de procedură cuprinse în art. 275, 277, 278 și 278¹. De asemenea, interpretarea topografică permite definirea termenului prevăzut de alin. 2 al art. 278¹ din Codul de procedură penală ca fiind un termen special, cu caracter subsidiar, care devine aplicabil doar în ipoteza în care prim-procurorul nu soluționează plângerea în termen. Acest mod de redactare, redundant (cuvântul termen apare de trei ori, de fiecare dată cu altă semnificație) și imprecis (prin atașarea inacceptabilă la norma de procedură a unor modalități ale actului juridic — termene multiple, dintre care unul neclar, plus două condiții, dintre care una potestativă), permite aprecierea că reglementarea dreptului de acces la instanță este deficitară.

Lipsa de claritate a legii este obiectivată de faptul că Înalta Curte de Casație și Justiție a fost chemată de cel puțin 15 ori în ultimii ani să se pronunțe, pe calea recursului în interesul legii, asupra controverselor juridice iscate de dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală.”

Judecătoria Fălticeni apreciază că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală nu încalcă prevederile art. 21 din Constituție, ci, dimpotrivă, instituie un acces direct la justiție pentru persoanele nemulțumite de soluția procurorului de neprimire în judecată, asigurând, în același timp, soluționarea cauzelor penale într-un termen rezonabil.

Mai mult, textul de lege criticat se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de acesta, fără a îngradi exercițiul vreunui drept sau vreunei libertăți, fără a afecta unicitatea, egalitatea și imparțialitatea justiției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) referitor la accesul liber la justiție, art. 51 alin. (4) privind dreptul de petiționare, art. 52 alin. (1) și (2) referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 124 alin. (1) și (2) privind înfăptuirea justiției, art. 129 referitor la folosirea căilor de atac și art. 132 alin. (1) privind statutul procurorilor, precum și a prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 referitor la dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 37 din 20 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 21 martie 2011, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, reținând că acestea conțin norme de procedură judiciară, pe care legiuitorul este liber să le adopte potrivit competenței sale stabilite prin art. 126 alin. (2) din Constituție. Dispozițiile de lege criticate, care reglementează tocmai posibilitatea formulării plângerii la instanța de judecată împotriva actelor de netrimiteră în judecată date de procuror, asigură exercitarea dreptului de acces la justiție în concordanță cu dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală, respectiv cu cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, Curtea a statuat că nu poate fi primită nici susținerea că prin stabilirea termenelor în care se soluționează plângerile împotriva rezoluțiilor și ordonanțelor de netrimiteră în judecată se încalcă dreptul la un proces echitabil, dat fiind că autoritățile judiciare la care se referă textul atacat sunt obligate, în limitele acestor termene, să respecte toate normele și principiile procesuale care asigură dreptul la un proces echitabil. Astfel, Curtea a reținut, pe de o parte, că dispozițiile de lege criticate reprezintă o concretizare a normelor constituționale ce consacră liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, fiind instituite tocmai în vederea respectării exigenței termenului rezonabil, impusă de art. 21 alin. (3) din Constituție, iar, pe de altă parte, că acestea se aplică fără privilegii ori discriminări tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei legale criticate, în concordanță cu prevederile constituționale ale art. 16.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.392 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 13 decembrie 2010, Curtea Constituțională a respins ca

neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, reținând că „Împrejurarea că prin Decizia nr. 17/2009 Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite a statuat că este obligatorie parcurgerea procedurii controlului ierarhic al soluțiilor de netrimiteră în judecată, inclusiv a acelor dispuse prin rechizitoriu, nu constituie un fine de neconstituționalitate a textelor legale criticate, partea, în aplicarea art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, urmând ca mai întâi să supună cenzurii procurorului ierarhic superior soluția contestată.

Faptul că prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277 nu este un neajuns al textului criticat, întrucât prin această reglementare legiuitorul a urmărit să dea eficiență dreptului de acces liber la justiție, sens în care partea, neprimind vreun răspuns în termenul prevăzut de lege, se poate adresa judecătorului cu plângere împotriva soluției de netrimiteră. În plus, nu poate fi primită teza potrivit căreia justițiabilul nu poate cunoaște momentul din care începe să curgă termenul de decădere instituit de art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, întrucât tocmai în alineatul 2 a statuat univoc acest lucru. În sfârșit, prin reglementarea contestată s-a urmărit, printre altele, să nu se tergiverseze în mod nejustificat soluționarea unei cauze penale, așa încât o eventuală nerespectare a dispozițiilor legale potrivit cărora procurorul este obligat să rezolve plângerea în termen de 20 de zile de la primire să nu se transforme într-o sancțiune pentru justițiabil, care, într-o atare situație, este obligat să aștepte sine die o comunicare din partea celui obligat să rezolve plângerea sa”.

În același sens sunt și Decizia nr. 411 din 8 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 15 noiembrie 2013, Decizia nr. 363 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 697 din 14 noiembrie 2013, Decizia nr. 718 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 14 august 2012, precum și Decizia nr. 571 din 29 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 25 iulie 2012.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de cele arătate, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 51 alin. (4) și art. 52 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală, Curtea constată că dispozițiile constituționale invocate nu au incidență în cauza de față, întrucât textul de lege criticat reglementează norme de procedură penală, iar nu aspecte vizând dreptul de petiționare, respectiv dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

De asemenea, textul de lege criticat dă expresie principiului controlului ierarhic ce guvernează activitatea procurorilor, prevăzut de art. 132 alin. (1) din Legea fundamentală.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vlad Opran în Dosarul nr. 62/227/2013 al Judecătoriei Fălticeni și constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Fălticeni și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 ianuarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor ce decurg din calitatea de acționar al statului la Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. și la Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș și pentru modificarea unor acte normative

Ținând cont de atributul suveran al Guvernului României de a administra proprietatea privată a statului, reținându-se necesitatea obiectivă a monitorizării directe, la nivelul conducerii Guvernului, a evoluției agenților economici cu capital majoritar de stat din domeniul resurselor energetice, în consonanță cu obiectivul național al asigurării independenței energetice a României, neadoptarea măsurilor propuse fiind de natură să producă efecte negative pe termen mediu și lung în acest domeniu fundamental al economiei,

având în vedere rolul primordial al Cancelariei Primului-Ministru, care este acela de a asigura suport prim-ministrului în ceea ce privește coordonarea procesului de elaborare a cadrului general pentru definirea priorităților Guvernului, în conformitate cu Programul de guvernare și cu angajamentele internaționale asumate de România, precum și statutul Secretariatului General al Guvernului, care constituie elementul de legătură și stabilitate a guvernării,

ținând cont de necesitatea accelerării măsurilor de natură a evita declanșarea procedurii de infringement de către Comisia Europeană împotriva României în ceea ce privește respectarea principiilor separării calității de acționar la operatorii economici care desfășoară activitatea de producere și furnizare a energiei electrice și gazelor naturale, pe de o parte, de calitatea de acționar la operatorii economici de transport al energiei electrice și gazelor naturale, pe de altă parte, statuate la nivelul legislației obligatorii a Uniunii Europene,

în considerare faptul că aspectele menționate constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor ce decurg din calitatea de acționar al statului la Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. se realizează de către Guvern, prin

Secretariatul General al Guvernului, cu consultarea Cancelariei Primului-Ministru.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor ce decurg din calitatea de acționar al statului român la Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A.

Mediaș se realizează de către Guvern, prin Secretariatul General al Guvernului, cu consultarea Cancelariei Primului-Ministru.

Art. 2. — (1) Reprezentanții statului în adunarea generală a acționarilor sunt numiți și revocați prin ordin al secretarului general al Guvernului, la propunerea șefului Cancelariei Primului-Ministru.

(2) Participarea reprezentanților prevăzuți la alin. (1) în ședințele adunării generale a acționarilor se face pe baza și în limitele mandatului primit prin ordin al secretarului general al Guvernului, la propunerea șefului Cancelariei Primului-Ministru.

(3) În exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor decurgând din calitatea de acționar al statului la companiile naționale prevăzute la art. 1, Secretariatul General al Guvernului, cu consultarea Cancelariei Primului-Ministru, acționează potrivit politicilor și strategiei în domeniul energiei și gazelor naturale, elaborată de ministerul de resort în conformitate cu prevederile Legii energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările ulterioare.

Art. 3. — (1) Se autorizează Secretariatul General al Guvernului, cu consultarea Cancelariei Primului-Ministru, să mandateze reprezentanții în adunările generale ale acționarilor companiilor naționale prevăzute la art. 1 să efectueze demersurile necesare pentru modificarea actelor constitutive ale acestora în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, precum și să aprobe efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege.

(2) Începând cu data exercitării drepturilor și îndeplinirii obligațiilor decurgând din calitatea de acționar al statului la companiile naționale prevăzute la art. 1, procedurile privind selecția administratorilor pentru aceste companii naționale, aflate în derulare, se preiau și se duc la îndeplinire de către Secretariatul General al Guvernului, care se subrogă în toate drepturile și obligațiile Ministerului Finanțelor Publice.

(3) În litigiile aflate pe rolul instanțelor judecătorești sau arbitrale în care statul este chemat în judecată în calitate de acționar la Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. și la Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș, interesele statului vor fi reprezentate, în condițiile legii, de către

Secretariatul General al Guvernului, începând cu data prevăzută la art. 1.

Art. 4. — (1) Se autorizează Secretariatul General al Guvernului, cu consultarea Cancelariei Primului-Ministru, să inițieze și să aprobe, după caz, toate operațiunile și demersurile necesare pentru trecerea acțiunilor deținute de Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. la Societatea „Operatorul Pieței de Energie Electrică și de Gaze Naturale OPCOM” — S.A. și la Societatea de Formare a Energeticienilor din România FORMENERG — S.A. în proprietatea privată a statului și administrarea Departamentului pentru Energie, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) Dispeceratul Energetic Național și Dispeceratul Național de Gaze Naturale rămân în coordonarea metodologică și funcțională a ministrului delegat pentru energie.

Art. 5. — La alineatul (3) al articolului 2 din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, litera d1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d1) Secretariatul General al Guvernului, prin Compania Națională de Transport al Energiei Electrice «Transelectrica» — S.A., pentru lucrările de interes național de dezvoltare a transportului de energie electrică, și prin Societatea Națională de Transport Gaze Naturale «Transgaz» — S.A. Mediaș, pentru lucrările de interes național de dezvoltare, modernizare, reabilitare a sistemului național de transport al gazelor naturale;”.

Art. 6. — Procedurile de expropriere în curs de desfășurare se continuă de către Secretariatul General al Guvernului, cu menținerea valabilității actelor și procedurilor îndeplinite până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2013 pentru desemnarea entității publice care exercită, în numele statului, calitatea de acționar la Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. și la Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 1 aprilie 2013, se abrogă.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

Șeful Cancelariei Primului-Ministru,

Vlad Ștefan Stoica

Ministrul delegat pentru buget,

Constantin Niță

p. Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Dan Manolescu,

secretar de stat

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 12 februarie 2014.

Nr. 6.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 69/2012 privind stabilirea încălcărilor prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului, ale Regulamentului (CE) nr. 1.072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri, ale Regulamentului (CE) nr. 1.073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006 și ale Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, precum și a sancțiunilor și măsurilor aplicabile în cazul constatării acestor încălcări

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 69/2012 privind stabilirea încălcărilor prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului, ale Regulamentului (CE) nr. 1.072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri, ale Regulamentului (CE) nr. 1.073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006 și ale Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, precum și a sancțiunilor și măsurilor aplicabile în cazul constatării acestor încălcări, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 14 februarie 2012, se modifică după cum urmează:

1. Titlul va avea următorul cuprins:

„HOTĂRÂREA GUVERNULUI

privind stabilirea încălcărilor cu caracter contravențional ale prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului, ale Regulamentului (CE) nr. 1.072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri, ale Regulamentului (CE) nr. 1.073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006 și ale Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere și ale normelor de aplicare a acesteia, precum și a sancțiunilor contravenționale și a altor măsuri aferente aplicabile în cazul constatării încălcărilor”

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prin prezenta hotărâre se stabilesc încălcările cu caracter contravențional ale prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului, ale Regulamentului (CE) nr. 1.072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri, ale Regulamentului (CE) nr. 1.073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006, ale Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere și ale normelor de aplicare a acesteia, precum și sancțiunile contravenționale și alte măsuri aferente aplicabile în cazul constatării încălcărilor.”

3. La articolul 5, partea introductivă va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Următoarele fapte reprezintă încălcări minore ale prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.071/2009, ale Regulamentului (CE) nr. 1.072/2009, ale Regulamentului (CE) nr. 1.073/2009 și ale Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 și constituie contravenții.”

4. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 3 pct. 1—9, 11, 14 și 18—32 se sancționează cu amendă de la 9.000 lei la 12.000 lei, care se aplică operatorului de transport rutier sau întreprinderii de transport rutier în cont propriu român/române ori străin/străine sau persoanei fizice/juridice, după caz.

(2) Contravențiile prevăzute la art. 3 pct. 10, 15, 16 și 38—40 se sancționează cu amendă de la 9.000 lei la 12.000 lei, care se aplică conducătorului auto român sau străin.

(3) Contravențiile prevăzute la art. 3 pct. 1—3 și 33—37 se sancționează cu amendă de la 9.000 lei la 12.000 lei, care se aplică operatorului economic care desfășoară activități conexe transportului rutier/persoanei fizice sau juridice, după caz.

(4) Contravențiile prevăzute la art. 3 pct. 11, 12 și 41 se sancționează cu amendă de la 9.000 lei la 12.000 lei, care se

aplică școlii de conducători auto, instructorului auto ori persoanei fizice sau juridice.

(5) Contravențiile prevăzute la art. 3 pct. 11 și 13 se sancționează cu amendă de la 9.000 lei la 12.000 lei, care se aplică centrului de pregătire și perfecționare a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere ori persoanei fizice sau juridice.

(6) Contravenția prevăzută la art. 3 pct. 17 se sancționează cu amendă de la 9.000 lei la 12.000 lei, care se aplică persoanei care utilizează legitimațiile de călătorie tip card fără drept sau în alte condiții decât cele reglementate de legislația în vigoare.

(7) Contravenția prevăzută la art. 3 pct. 11 se sancționează cu amendă de la 9.000 lei la 12.000 lei, care se aplică furnizorului sau beneficiarului de bunuri divizibile.”

5. **Articolul 7 va avea următorul cuprins:**

„Art. 7. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 4 pct. 1—12, 14, 19—22, 25—61 și 77 se sancționează cu amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei, care se aplică operatorului de transport rutier sau întreprinderii de transport rutier în cont propriu român/române sau străin/străine, după caz.

(2) Contravențiile prevăzute la art. 4 pct. 13 și 72—76 se sancționează cu amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei, care se aplică conducătorului auto român sau străin, după caz.

(3) Contravențiile prevăzute la art. 4 pct. 23, 24 și 62—71 se sancționează cu amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei, care se aplică operatorului economic care desfășoară activități conexe transportului rutier.

(4) Contravențiile prevăzute la art. 4 pct. 15—17 și 83 se sancționează cu amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei, care se aplică școlii de conducători auto.

(5) Contravențiile prevăzute la art. 4 pct. 78—82 se sancționează cu amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei, care se

aplică centrului de pregătire și perfecționare a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere.

(6) Contravențiile prevăzute la art. 4 pct. 15, 18 și 83 se sancționează cu amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei, care se aplică instructorului auto autorizat.”

6. **Articolul 8 va avea următorul cuprins:**

„Art. 8. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 5 pct. 1—5, 7—18 și 24—26 se sancționează cu amendă de la 250 lei la 1.000 lei, care se aplică operatorului de transport rutier sau întreprinderii de transport rutier în cont propriu român/române sau străin/străine, după caz.

(2) Contravențiile prevăzute la art. 5 pct. 6, 19—21 și 30 se sancționează cu amendă de la 250 lei la 1.000 lei, care se aplică conducătorului auto român sau străin, după caz.

(3) Contravențiile prevăzute la art. 5 pct. 22—25 se sancționează cu amendă de la 250 lei la 1.000 lei, care se aplică operatorului economic care desfășoară activități conexe transportului rutier.

(4) Contravențiile prevăzute la art. 5 pct. 29 și 31 se sancționează cu amendă de la 250 lei la 1.000 lei, care se aplică școlii de conducători auto.

(5) Contravențiile prevăzute la art. 5 pct. 27 și 28 se sancționează cu amendă de la 250 lei la 1.000 lei, care se aplică centrului de pregătire și perfecționare a personalului de specialitate din domeniul transporturilor rutiere.

(6) Contravențiile prevăzute la art. 5 pct. 31 și 32 se sancționează cu amendă de la 250 lei la 1.000 lei, care se aplică instructorului auto autorizat.”

Art. II. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,

Ramona-Nicole Mănescu

Viceprim-ministru,

ministrul interimar al afacerilor interne,

Gabriel Oprea

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale

și persoanelor vârstnice,

Mariana Câmpeanu

p. Ministrul afacerilor externe,

Radu Podgorean,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea tarifelor pentru publicarea actelor
în Monitorul Oficial al României, părțile I—VII

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 și 21 din Legea nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă tarifele pentru publicarea actelor în Monitorul Oficial al României, părțile I—VII, valabile pentru anul 2014, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Pagina de manuscris a actelor înaintate spre publicare reprezintă 2.000 de semne, inclusiv spațiile.

(3) Actele înaintate spre publicare în Monitorul Oficial al României, părțile I—VII, vor avea un conținut lizibil, tehnoredactat la un rând și jumătate, cu corp 12 Times New Roman, fără ștersături sau adăugări nedactilografiate, care fac de neînțeles textul acestora.

(4) Tarifele conțin taxa pe valoarea adăugată.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

p. Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Dan Manolescu,

secretar de stat

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 12 februarie 2014.
 Nr. 82.

ANEXĂ

TARIFE

pentru publicarea actelor în Monitorul Oficial al României, părțile I—VII, valabile pentru anul 2014

1. Monitorul Oficial al României, Partea I

1.1. Publicarea actelor normative ale organelor de specialitate ale administrației publice centrale din subordinea Guvernului, potrivit competenței lor conferite prin lege	73 lei/pagina de manuscris
1.2. Publicarea actelor normative ale autorităților administrative autonome și ale altor autorități publice, potrivit competenței lor conferite prin lege	73 lei/pagina de manuscris
1.3. Publicarea actelor Plenului Consiliului Superior al Magistraturii	73 lei/pagina de manuscris
1.4. Publicarea deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție	73 lei/pagina de manuscris
1.5. Publicarea actelor normative adoptate de persoane juridice, altele decât autoritățile publice, care au fost abilitate prin lege să asigure executarea unor legi	73 lei/pagina de manuscris
1.6. Publicarea altor acte care, potrivit unor dispoziții legale, se publică în această parte a Monitorului Oficial al României	73 lei/pagina de manuscris

2. Monitorul Oficial al României, Partea I în limba maghiară

2.1. Publicare acte	140 lei/pagina de manuscris
---------------------	-----------------------------

3. Monitorul Oficial al României, Partea a II-a

3.1. Publicarea actelor prevăzute la art. 6 lit. D din Legea nr. 202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, republicată	54 lei/pagina de manuscris
--	----------------------------

4. Monitorul Oficial al României, Partea a III-a

4.1. Pierderi acte, schimbări nume	21 lei/anunț
4.2. Acte ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege: — citații emise de instanțele judecătorești — ordonanța judecătorească privind pierderea, sustragerea sau distrugerea cecului ca instrument de plată, a cambiei și a biletului la ordin; — ordonanța de clasare a comisiei de cercetare a averilor/hotărârea instanței judecătorești rămasă definitivă, prin care se constată că proveniența bunurilor este justificată, respectiv că dobândirea unei cote-părți din avere sau a anumitor sume determinate nu are caracter justificat; — alte acte procedurale, a căror publicare este prevăzută de lege.	73 lei/pagina de manuscris
4.3. Hotărâri judecătorești, care atestă calitatea de lucrător sau colaborator al Securității	73 lei/pagina de manuscris
4.4. Concursuri pentru ocuparea posturilor didactice în învățământul superior și a posturilor vacante de funcționari publici, precum și alte concursuri prevăzute de lege	73 lei/pagina de manuscris
4.5. Acte a căror publicare este prevăzută de lege: — raportul periodic de activitate al autorităților/instituțiilor publice; — raportul Consiliului Superior al Magistraturii și raportul privind starea justiției; — declarații de avere și interese, potrivit legii; — bilanțuri de ocupare a forței de muncă pe județe și la nivel național; — alte acte a căror publicare este prevăzută de lege.	62 lei/pagina de manuscris

5. Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a

5.1. Publicarea integrală sau în extras a rezoluțiilor directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunale/persoanei desemnate, privind autorizarea/respingerea constituirii societăților comerciale și de înmatriculare a acestora, precum și publicarea încheierilor de rectificare, în extras	31,5 lei/pagina de manuscris
5.2. Publicarea celorlalte acte prevăzute de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare	104 lei/pagina de manuscris
5.3. Publicarea altor acte prevăzute de lege	104 lei/pagina de manuscris

6. Monitorul Oficial al României, Partea a V-a

6.1. Publicarea contractului colectiv de muncă la nivel național și de ramură, a convențiilor și recomandărilor Organizației Internaționale a Muncii, precum și a altor acte stabilite prin dispoziții legale	104 lei/pagina de manuscris
---	-----------------------------

7. Monitorul Oficial al României, Partea a VI-a

7.1. Publicarea anunțurilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare	57 lei/pagina de manuscris
7.2. Publicarea anunțurilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, aprobată cu modificări prin Legea nr. 22/2007	57 lei/pagina de manuscris
7.3. Publicarea altor acte prevăzute de lege	57 lei/pagina de manuscris

8. Monitorul Oficial al României, Partea a VII-a

8.1. Publicarea rezoluțiilor directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunale/persoanei desemnate, privind înmatricularea societății cooperative	31,5 lei/pagina de manuscris
8.2. Publicarea celorlalte acte prevăzute de Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperativei, cu modificările ulterioare	104 lei/pagina de manuscris
8.3. Publicarea altor acte prevăzute de lege	104 lei/pagina de manuscris

NOTĂ:

Prețurile conțin TVA.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea ajutorului de stat care se acordă producătorilor de cartofi
afecțați de organismele de carantină dăunătoare culturii cartofului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, începând cu anul 2010, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă ajutorul de stat care se acordă producătorilor de cartofi afecțați de organismele de carantină dăunătoare culturii cartofului pentru recolta anului 2012 și suma totală alocată acestui ajutor de stat.

Art. 2. — Valoarea totală a ajutorului de stat prevăzut la art. 1 este de 2.000 mii lei și se asigură de la bugetul de stat, în limita prevederilor bugetare aprobate Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pe anul 2014.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Daniel Constantin

p. Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Dan Manolescu,

secretar de stat

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Ministrul afacerilor externe,

Titus Corlățean

București, 12 februarie 2014.

Nr. 83.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2014 al Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului
Protocolului de Stat”, regie autonomă de interes național
aflată sub autoritatea Secretariatului General al Guvernului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 4 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2014 al Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, regie autonomă de interes național aflată sub autoritatea Secretariatului General al Guvernului, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

p. Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor publice,

Dan Manolescu,

secretar de stat

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

p. Ministrul muncii, familiei,

protecției sociale

și persoanelor vârstnice,

Georgeta Bratu,

secretar de stat

București, 12 februarie 2014.

Nr. 84.

AUTORITATEA ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE/LOCALE

Operatorul economic: Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”

Sediul/Adresa: str. Molière nr. 6—8, sectorul 1, București

Cod unic de înregistrare: RO2351555

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2014**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC ANUL 2014
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	433.301,78
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	423.882,26
		vanzari imobile OUG 15/2013- OUG 101/2011	2 bis	190.159,46
	a)	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	0,00
	b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	0,00
	2	Venituri financiare	5	9.419,52
	3	Venituri extraordinare	6	0,00
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	432.460,20
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	415.003,70
	A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	9	153.701,57
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	10	13.696,09
	C.	cheltuieli cu personalul, din care:	11	66.099,36
	C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	49.001,72
	C1	ch. cu salariile	13	48.033,55
	C2	bonusuri	14	968,17
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	2.539,58
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16	16,49
	C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	435,80
	C5	cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	14.105,77
	D.	alte cheltuieli de exploatare	19	181.506,68
	2	Cheltuieli financiare	20	17.456,50
	3	Cheltuieli extraordinare	21	0,00
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	841,58
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	0,00
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	0,00
	1	Rezerve legale	25	0,00
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	0,00
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	841,58
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	0,00
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	0,00
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	0,00
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	0,00
	8	Minimim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	0,00
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	0,00
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	0,00
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	0,00

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC ANUL 2014
0	1	2	3	4
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	0,00
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	0,00
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	0,00
	a)	cheltuieli materiale	38	0,00
	b)	cheltuieli cu salariile	39	0,00
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	0,00
	d)	cheltuieli cu reclama și publicitate	41	0,00
	e)	alte cheltuieli	42	0,00
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	32.842,78
	1	Alocații de la buget	44	0,00
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	0,00
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	32.842,78
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	0,00
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	2.017,00
	2	Nr. mediu de salariați total	49	2.097,00
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială (Rd.12/Rd.49)/12*1000	50	1.947,29
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	1.908,82
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	202,14
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	998,06
	8	Plăți restante	55	0,00
	9	Creanțe restante	56	100.000,00

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății A-ZET BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

În conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) coroborate cu art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și în baza prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acestora,

potrivit Notei Direcției autorizare avizare cu nr. SA-DAI/B-42 din 8 ianuarie 2014, aprobată de președintele Autorității de Supraveghere Financiară, privind aprobarea cererii Societății A-ZET BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Autoritatea de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — Societatea A-ZET BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Sibiu, aleea Seviș nr. 6, scara B, etaj 1, apartament 28, județul Sibiu, număr de ordine în registrul comerțului J32/842/19.09.2013, cod unic de înregistrare 32265804/20.09.2013 este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind

activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea are obligația de a raporta Direcției autorizare avizare pe adresa de e-mail: autorizari@csa-isc.ro copia scanată a contractului de asigurare/a poliței de asigurare

de răspundere civilă profesională și a condițiilor de asigurare, în termen de 15 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acestuia/acesteia, precum și, trimestrial, copia scanată a documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, să deschidă Jurnalul asistențelor în brokeraj și să

înscris în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Daniel Dăianu

București, 24 ianuarie 2014.
Nr. 271.

JUDEȚUL VRANCEA
Consiliul Local al Municipiului Adjud

LISTA

cuprinzând asociațiile și fundațiile care primesc subvenții de la bugetul local al municipiului Adjud, județul Vrancea, în anul 2014, precum și cuantumul acestora, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială

Nr. crt.	Denumirea asociației/fundației	Județul/municipiul	Cuantumul sumelor alocate pentru anul 2014 (lei)
1.	Asociația Promotorilor Dezvoltării Locale Focșani	Județul Vrancea/ municipiul Adjud	21.600

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 645066